

518/14

(๓๑)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

สำเนาถูกต้อง

ได้รับคำรับรองเอกสาร จำนวน 50 บาท

ตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ 70335/286

ลงวันที่ 28 มิ.ย. 2564

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

พสกนิกร

(นางเบญญาพัชร ดิกะมาศ ชูไทย)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลแพ่ง

ที่ ๑๖๕๑/๒๕๖๔

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๗ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ความแพ่ง

ระหว่าง

บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล รีเสิร์ช คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) โจทก์

บริษัทไทย แอร์พอร์ตส์ กราวด์ เซอร์วิส จำกัด จำเลย

เรื่อง

ซื้อขาย

จำเลย

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์

ลงวันที่

๑๒

เดือน

มิถุนายน

พุทธศักราช

๒๕๖๓

ศาลฎีกา

รับวันที่

๒๓

เดือน

พฤศจิกายน

พุทธศักราช

๒๕๖๓

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ จำเลย บริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด และเอ็กชาแวร์
เทคโนโลยีส์ เอเชีย แปซิฟิก พีทีอี ลิมิเต็ด ตกลงร่วมกันที่จะเสนอราคาในการจัดหาและติดตั้ง
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอที) และระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเขตปลอดอากรสินค้าของโครงการ
พัฒนาท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่สอง (สนามบินสุวรรณภูมิ) ต่อบริษัทท่าอากาศยานสากล
กรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ใช้ชื่อในการเสนอราคาว่า กิจการคาร์ร่วมเอทีเอชไอ และได้รับการคัดเลือก
ให้ทำสัญญาจัดหาและติดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอที) และระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับ
เขตปลอดอากรสินค้ากับบริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ตามสัญญาเลขที่
NBIA (CM) ๒๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ต่อมาวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๙
บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
และกิจการคาร์ร่วมเอทีเอชไอ ตกลงให้สิทธิหน้าที่และข้อสัญญาทั้งปวงของบริษัทท่าอากาศยานสากล
กรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ตามสัญญาดังกล่าวตกเป็นของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
ระหว่างโจทก์กับจำเลยมีข้อตกลงกันว่า สินค้าที่บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่
จำกัด ซื้อจากจำเลย จำเลยจะซื้อจากโจทก์เพื่อนำไปขายแก่บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ
แห่งใหม่ จำกัด เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำเลยมีหนังสือยืนยันการสั่งซื้อสินค้าไปยังโจทก์

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

และต่อมาวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำเลยมีหนังสือสั่งซื้อสินค้าจากโจทก์ ๖ รายการ

เป็นเงิน ๕๔,๐๐๒,๙๐๐ บาท โจทก์ส่งสินค้าให้จำเลยเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙

จำนวน ๓ รายการ เป็นเงิน ๑๗,๑๙๔,๙๐๐ บาท และวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙

โจทก์ส่งสินค้าให้จำเลยอีก ๓ รายการ เป็นเงิน ๓๖,๘๐๘,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยรับมอบสินค้า

และส่งมอบให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เรียบร้อยแล้ว และบริษัท

ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้ตรวจรับและชำระค่าสินค้าแก่จำเลยแล้ว จำเลยต้อง

นำเงินมาชำระค่าสินค้าแก่โจทก์ตามข้อตกลง แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลย

ชำระเงินค่าสินค้าหลายครั้ง จำเลยได้รับหนังสือทวงถามแล้วไม่ชำระค่าสินค้า ทำให้โจทก์ได้รับ

ความเสียหายไม่ได้รับชำระค่าสินค้าเป็นเงิน ๕๔,๐๐๒,๙๐๐ บาท โจทก์จึงคิดดอกเบี้ยผิดนัด

อัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

คำนวณดอกเบี้ยผิดนัดถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๗,๙๒๐,๔๐๖.๗๕ บาท รวมเป็นเงินค่าสินค้าทั้งหมด

๖๑,๙๒๓,๓๐๖.๗๕ บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๖๑,๙๒๓,๓๐๖.๗๕ บาท พร้อม

ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๕๔,๐๐๒,๙๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป

จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

- ๔ -

จำเลยให้การว่า ตามสัญญาจัดหาและติดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอที) และระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเขตปลอดอากรสินค้า มีข้อสัญญาว่าบริษัททั้งสี่เป็นผู้รับจ้างและต่างฝ่ายต่างรับผิดชอบปฏิบัติงานให้แก่บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง ต่อมาจำเลยได้จัดหาและติดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอที) ในส่วนงานที่จำเลยต้องรับผิดชอบเสร็จสิ้นแล้ว งานในส่วนของโจทก์ โจทก์จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบและเรียกค่าสินค้ากับค่าบริการตามสัญญาจากผู้ว่าจ้างเอง จำเลยไม่เกี่ยวข้องเพราะตกลงแบ่งแยกสิทธิและหน้าที่กันชัดเจน จำเลยไม่มีหน้าที่ต้องติดตั้งสินค้าตามฟ้องให้แก่ผู้ว่าจ้างจึงไม่มีเหตุที่จำเลยจะต้องส่งสินค้าจากโจทก์ และจำเลยไม่เคยตกลงว่าจะซื้อสินค้าจากโจทก์เพื่อนำไปขายแก่ผู้ว่าจ้าง ใบสั่งซื้อและใบส่งของที่โจทก์กล่าวอ้างไม่ปรากฏในบดุล รายรับ รายจ่ายของจำเลย จำเลยไม่เคยรับสินค้าของโจทก์จึงไม่มีหนี้ต่อกัน ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมเพราะโจทก์มิได้บรรยายฟ้องว่าหนี้ตามคำฟ้องเกิดขึ้นมาจากสัญญาฉ้อโกงหรือสัญญาจัดหาและติดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอที) โดยชัดแจ้ง ทำให้จำเลยไม่อาจเข้าใจคำฟ้องและหลงต่อสู้อย่างที่ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ เนื่องจากโจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์ส่งสินค้าให้แก่จำเลยครั้งสุดท้าย ๓ รายการ เป็นเงิน ๓๖,๘๐๘,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

โจทก์จึงมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยชำระหนี้ค่าสินค้าภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ แต่โจทก์
มาฟ้องคดีวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๕๔,๐๐๒,๙๐๐ บาท

พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จนกว่า
จะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ
๕๐,๐๐๐ บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยอุทธรณ์

ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

จำเลยเด็ดขาดเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ในคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๓๐๙๗/๒๕๕๖

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอเข้าดำเนินคดีแทนจำเลยในชั้นอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์แทนโจทก์

โดยกำหนดค่าทนายความ ๓๐,๐๐๐ บาท.

จำเลยฎีกา โดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลในชั้นฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ขอเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า

- ๖ -

เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๘ โจทก์ จำเลย บริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด และ
เอ็กสทราแวร์เทคโนโลยีส์ เอเชีย แปซิฟิก พีทีอี ลิมิเต็ด ตกลงร่วมกันทำสัญญาจัดการค้าร่วม
เอกสารหมายเลข ๖.๒ พร้อมคำแปล เอกสารหมายเลข ๖.๓ ใช้ชื่อว่า กิจการค้าร่วมเอทีเอชไอ
มีวัตถุประสงค์เข้าประมูลหรือยื่นข้อเสนอในการจัดหาและติดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
(ไอที) และระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเขตปลอดอากรสินค้าโครงการพัฒนาท่าอากาศยานสากล
กรุงเทพแห่งที่สอง (สนามบินสุวรรณภูมิ) โดยแบ่งขอบเขตงานตามความรู้ ความเชี่ยวชาญ
และประสบการณ์ จำเลยมีขอบเขตงานตามข้อ ข (ข) รับผิดชอบต่อซอฟต์แวร์กับอุปกรณ์
ข้างเคียงและการระบุชี้ค้นความถี่วิทยุกับสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘
กิจการค้าร่วมเอทีเอชไอได้รับคัดเลือกเข้าทำสัญญาจัดหาและติดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
(ไอที) และระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเขตปลอดอากรสินค้าให้แก่โครงการท่าอากาศยานกรุงเทพ
แห่งที่สอง (สนามบินสุวรรณภูมิ) กับบริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ตาม
สัญญาเลขที่ NBIA (CM) ๒๒/๒๕๔๘ เอกสารหมายเลข ๖.๕ พร้อมคำแปล เอกสารหมายเลข ๖.๖
ต่อมาบริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด โอนสิทธิ หน้าที่ และกิจการทั้งหมด
ให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ตามหนังสือแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาฉบับที่ ๑

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

เอกสารหมายเลข จ.๑๓ พร้อมคำแปล เอกสารหมายเลข จ.๑๔ จำเลยเป็นผู้รับผิดชอบจัดหา
เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ และจัดหาอุปกรณ์การระบุชี้ความถี่วิทยุหรืออุปกรณ์
อาร์เอฟไอดีให้บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘
นายอนุพงษ์ โรจนนครินทร์ ในฐานะประธานและผู้บริหารระดับสูงของจำเลยลงลายมือชื่อ
ในหนังสือยืนยันการสั่งซื้อสินค้าอุปกรณ์อาร์เอฟไอดี (อุปกรณ์การระบุชี้ความถี่วิทยุ)
ตามฟ้อง เอกสารหมายเลข จ.๗ พร้อมคำแปล เอกสารหมายเลข จ.๘ จากโจทก์ และวันที่
๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ มีใบสั่งซื้อจากบริษัทจำเลย เอกสารหมายเลข จ.๙ สั่งซื้อสินค้าตามฟ้อง
จากโจทก์ รวม ๒ รายการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๔,๐๐๒,๙๐๐ บาท โจทก์สั่งซื้อสินค้า
ต่อจากบริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด และบริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด สั่งซื้อสินค้า
ต่อจากบริษัทอินเตอร์เมค เทคโนโลยีส์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด หลังจากบริษัทอินเตอร์เมค
เทคโนโลยีส์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด จัดส่งสินค้าให้แก่บริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด แล้ว
ต่อมาบริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด นำสินค้าอุปกรณ์อาร์เอฟไอดี (อุปกรณ์การระบุ
ชี้ความถี่วิทยุ) ไปส่งมอบและติดตั้งให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
รวม ๒ ครั้ง คือวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙ เป็นเงิน ๑๗,๑๙๔,๙๐๐ บาท และ

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๓๖,๘๐๘,๐๐๐ บาท โดยมีนายวิทยา อนุกุล พนักงาน
ของจำเลยลงลายมือชื่อในใบกำกับภาษีหรือใบส่งสินค้าตามสำเนาเอกสารหมายเลข จ.๑๐ และ
จ.๑๑ ตามลำดับ ต่อมาวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ และ
วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๐ โจทก์มีหนังสือทวงหนี้ค่าสินค้าประเภทอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
และอุปกรณ์อาร์เอฟไอดี (อุปกรณ์การระบุชี้ค้นความถี่วิทยุ) จากจำเลยรวม ๓ ครั้ง
ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๖ ถึง จ.๒๘ แต่จำเลยเพิกเฉย

ที่จำเลยฎีกาประการแรกว่า ศาลอุทธรณ์ไม่มีอำนาจวินิจฉัยประเด็นเกี่ยวกับการ
การระงับข้อพิพาทหรือความขัดแย้งตามข้อบังคับว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและอนุญาโตตุลาการ
ของสภาหอการค้าระหว่างประเทศตามสัญญากิจการค้าร่วมเอกสารหมายเลข จ.๒ พร้อมคำแปล
เอกสารหมายเลข จ.๓ เพราะที่ประชุมเจ้าหน้าที่ได้มีมติให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มอบคดีให้
อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยประเด็นนี้ว่าจำเลยมิได้ดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้
ยื่นคำร้องให้ศาลชั้นต้นจำหน่ายคดี จำเลยจึงไม่มีสิทธิยกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์
ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัย คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์มีผลเป็นการปฏิเสธไม่ยกยกประเด็น

ดังกล่าวขึ้นพิจารณาตรงตามความประสงค์ตามฎีกาของจำเลยอยู่แล้ว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อมาว่า จำเลยต้องรับผิดชอบชำระค่าสินค้าอุปกรณ์

อาร์เอฟไอดี (อุปกรณ์การระบุชี้ค้นความถี่วิทยุ) ตามฟ้องต่อโจทก์หรือไม่ โดยจำเลย

อุทธรณ์ว่า โจทก์ส่งมอบสินค้าให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) แต่โจทก์

ไม่มีพยานหลักฐานมาแสดงว่าจำเลยได้รับเงินจากบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

แสดงว่าโจทก์ขายสินค้าตามฟ้องให้แก่บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จำเลยไม่ต้อง

รับผิดชอบต่อโจทก์นั้น เห็นว่า ตามหนังสือยืนยันการสั่งซื้อสินค้า เอกสารหมายเลข จ.๗ พร้อม

คำแปล เอกสารหมายเลข จ.๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ระบุว่า จำเลยขอสั่งซื้อสินค้า

ตามฟ้องจากโจทก์ โดยมีนายอนุพงษ์ โรจน์นรินทร์ ประธานและผู้บริหารของจำเลยเป็น

ผู้ลงลายมือชื่อสั่งซื้อ และต่อมามีใบสั่งซื้อลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ เอกสารหมายเลข จ.๙

ออกในนามจำเลยสั่งซื้อสินค้าตามฟ้องจากโจทก์ ในการฟ้องคดีนี้โจทก์ได้แนบสำเนาหนังสือ

ยืนยันการสั่งซื้อและใบสั่งซื้อแนบมาท้ายคำฟ้องซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของคำฟ้อง จำเลยมิได้ให้การ

ปฏิเสธและมิได้นำสืบหักล้างว่าเอกสารทั้งสองฉบับไม่ถูกต้องหรือมิใช่เอกสารที่ออกโดยจำเลย

จึงรับฟังได้ว่าจำเลยทำหนังสือยืนยันการสั่งซื้อสินค้าและใบสั่งซื้อสินค้าตามสำเนาเอกสารหมายเลข

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

จ.๗ และ จ.๘ มิใช่เป็นการดำเนินการเป็นตัวแทนบริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยตกลงซื้อสินค้าตามฟ้องจากโจทก์ แม้มีการส่งมอบสินค้าให้แก่

บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ผู้ว่าจ้างตามสำเนาใบส่งสินค้า เอกสารหมายเลข จ.๑๐

และ จ.๑๑ ก็ได้รับความจากนายจำรัส สว่างสมุทร กรรมการผู้มีอำนาจของโจทก์เบิกความ

ยืนยันว่า หลังจากจำเลยส่งซื้อสินค้าตามฟ้องจากโจทก์แล้ว โจทก์ได้ส่งซื้อสินค้าต่อจาก

บริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด โดยให้บริษัทเอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด เป็นตัวแทนโจทก์

ในการส่งสินค้า ติดตั้ง และดำเนินการตรวจรับกับจำเลยและบริษัททำอากาศยานไทย

จำกัด (มหาชน) โดยมีนายวิทยา อนุกุล พนักงานของจำเลยลงลายมือชื่อเป็นผู้รับสินค้า

ในใบกำกับภาษีหรือใบส่งสินค้า เอกสารหมายเลข จ.๑๐ และ จ.๑๑ กับปรากฏว่าก่อนฟ้องโจทก์

ได้ส่งใบวางบิลเอกสารหมายเลข จ.๒๔ และ จ.๒๕ ไปให้จำเลยและมีหนังสือบอกกล่าวทวงถาม

ค่าสินค้าตามฟ้องจากจำเลยถึง ๓ ครั้ง ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๖ ถึง จ.๒๘ จำเลยก็มีได้

โต้แย้งว่าการส่งมอบสินค้าตามฟ้องให้แก่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ไม่เกี่ยวข้อง

กับจำเลย พยานหลักฐานของโจทก์รับฟังได้ว่าจำเลยเป็นผู้ซื้อสินค้าจากโจทก์และได้รับสินค้า

จากโจทก์แล้วโดยตกลงให้ส่งมอบสินค้าให้แก่บริษัททำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๑ -

รับไว้แทน ที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานแสดงว่าจำเลยได้รับเงินจาก
บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เพราะไม่ปรากฏรายรับในงบการเงินของจำเลยนั้น
เห็นว่า ในชั้นพิจารณาโจทก์และจำเลยแถลงรับข้อเท็จจริงตามรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่
๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ว่าบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ได้จ่ายเงินตามสัญญา
ให้แก่กิจการค้าร่วมครบถ้วนแล้ว ประกอบกับความเอกสารหมาย จ.๓๐ ซึ่งเป็นหนังสือที่
บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) แจ้งว่าผลการตรวจสอบอุปกรณ์อาร์เอฟไอดี
(อุปกรณ์การระบุชี้คลื่นความถี่วิทยุ) เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ โดย
จำเลยเป็นผู้รับผิดชอบจัดหาอุปกรณ์ดังกล่าว และจำเลยในฐานะผู้รับจ้างได้เบิกเงินค่าผลงานไป
รวม ๖ งวด เป็นเงินทั้งสิ้น ๖๐,๐๒๖,๖๐๐ บาท จำเลยมิได้นำสืบหักล้างเป็นอย่างอื่น
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินค่าสินค้าตามฟ้องให้แก่
จำเลย โดยจำเลยได้สั่งซื้อสินค้าจากโจทก์และได้รับชำระค่าจ้างจากบริษัทท่าอากาศยานไทย
จำกัด (มหาชน) แล้ว จำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินค้าให้แก่โจทก์ ที่จำเลยฎีกาว่าตาม
ข้อบังคับของบริษัทจำเลยซึ่งจดทะเบียนแก้ไขเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ กำหนดให้มี
กรรมการ ๒ กลุ่ม กรรมการคนใดคนหนึ่งในแต่ละกลุ่มลงลายมือชื่อร่วมกันและประทับตรา

- ๑๒ -

ของบริษัทจำเลยกระทำการแทนจำเลยได้ แต่นายอนุพงศ์เป็นกรรมการกลุ่มที่ ๑ ลงลายมือชื่อ
สั่งซื้อสินค้าตามฟ้องตามเอกสารหมายเลข ๗ ผู้เดียวโดยไม่มีกรรมการกลุ่มที่ ๒ ลงลายมือชื่อ
ร่วมด้วย การสั่งซื้อสินค้าตามฟ้องจึงไม่ผูกพันจำเลยนั้น เห็นว่า จำเลยมิได้ให้การต่อสู้
เกี่ยวกับอำนาจกรรมการเป็นประเด็นข้อพิพาทไว้ เพียงยกเป็นประเด็นในชั้นฎีกาพร้อมแนบ
พยานเอกสารมาท้าทายฎีกาอันเป็นการนำพยานเอกสารเข้าสู่สำนวนความโดยฝ่าฝืนต่อประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๔๘ และ ๕๐ จึงรับฟังเป็นพยานหลักฐานไม่ได้
ทั้งเป็นข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ต้องห้าม
มิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ (เดิม) สำหรับฎีกา
ของจำเลยที่ว่า การทวงหนี้ของโจทก์ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติการทวงหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
มาตรา ๘ นายวิทยานักงานของจำเลยไม่มีอำนาจรับใบวางบิลจากโจทก์ และคดีระหว่าง
โจทก์กับบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) มีกำหนดอายุความ ๑๐ ปี ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ หาใช่มีอายุความ ๕ ปี ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๓ (๕) ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น
เป็นฎีกาที่ไม่ทำให้จำเลยหลุดพ้นจากความรับผิดชอบต่อโจทก์ จึงไม่มีผลเปลี่ยนแปลงคำพิพากษา

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

ของศาลอุทธรณ์ จึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ (เดิม) ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

อนึ่ง ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา มีประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไข

เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่

๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ โดยพระราชกำหนดดังกล่าวได้แก้ไข ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ วรรคแรก เป็นผลให้ดอกเบี้ยยผิดนัดปรับเปลี่ยนจากอัตราร้อยละ

๗.๕ ต่อปี เป็นอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยน

โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี โดยตามมาตรา ๗

แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวบัญญัติให้บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมาย

แพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขดังกล่าวให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดชำระตั้งแต่วันที่

วันที่พระราชกำหนดใช้บังคับแต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างก่อนที่

พระราชกำหนดใช้บังคับการกำหนดดอกเบี้ยตามกฎหมายเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับความสงบ

เรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและกำหนดอัตราดอกเบี้ยให้เป็นไป

ตามพระราชกำหนดดังกล่าวได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๒ (๕)

- ๑๔ -

ประกอบ มาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๕๒

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงิน ๕๔,๐๐๒,๘๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย

อัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ถึงวันที่

๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔

เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กรณีมีการปรับเปลี่ยนอัตราโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

เมื่อใด ก็ให้ใช้อัตราใหม่บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่พระราชกฤษฎีกานั้นใช้บังคับ

แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามคำขอ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

นายวิเชียร ติเรกอุดมศักดิ์

นายอนุวัตร มุทิกากร

นางศรีวิไล ธรรมดุขฎี

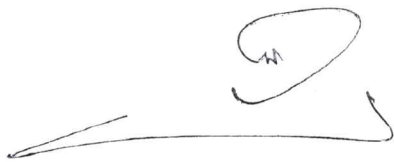
ศาลแพ่ง

๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

นัดฟัง คำพิพากษา ศาลฎีกา วันนี้ เสมือนทนายความโจทก์มาศาล
ส่วนจำเลยทนายศาลฎีกาแล้วไม่มา

อ่าน คำพิพากษา ศาลฎีกา ให้คู่ความที่มาฟังแล้ว และ ถือว่าอ่าน คำพิพากษา
ได้คู่ความที่ไม่ว่าง ศาลแล้ว จึงตอบด้วยกฎหมาย

แจ้งการอ่านไปยังศาลฎีกา / อ่านแล้ว

(นายอรรคเดช ชัยจันทร์)

(นางสาวนิดาภัทร มิ่งมงคล) อ่าน

 เสมือนทนายโจทก์